

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **M. G.**, zastoupeného Mgr. Petrem Kaustou, advokátem se sídlem Ostrava, Čs. legií 1719/5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 10. 2018, č. j. 20 A 11/2017 – 57, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 10. 2018, č. j. 20 A 11/2017 – 57, kterým krajský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2017, č. j. MSK 39842/2017, jímž žalovaný změnil rozhodnutí Městského úřadu Rýmařov, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 3. 3. 2017, č. j. MURY 5587/2017, tak, že byla ze skutkové věty výroku o vině vypuštěna část textu týkající se vymezení času spáchání přestupku a doba sankce zákazu činnosti byla zkrácena z 8 měsíců na 6 měsíců; ostatní části výroku a odůvodnění zůstaly beze změny. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně, ve spojení s rozhodnutím žalovaného, tedy byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v příčinné souvislosti s porušením § 4 písm. c) tohoto zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 5.800 Kč, sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců a současně povinnost uhradit náklady přestupkového řízení. Uvedeného přestupku se měl stěžovatel dopustit tím, že dne 10. 4. 2016 v 9:40 hodin v obci Malá Morávka, na silnici č. II/445, v úrovni chaty Sedmikráska a hotelu Neptun, ve směru jízdy na obec Karlova Studánka, jako řidič osobního motorového vozidla X, RZ X, předjížděl autobus linky č. 862, v úseku, kde je předjíždění zakázáno svislou dopravní značkou B21a.

[2] Stěžovatel se kasační stížností domáhá zrušení rozsudku krajského soudu z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a c) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s.

[3] Návrh na odkladný účinek stěžovatel odůvodnil tím, že z důvodu pozbytí řidičského oprávnění mu hrozí ztráta zaměstnání, neboť jeho pozice (stavební dělník – tunelář) vyžaduje cestování po celé republice. Ztráta zaměstnání by přitom pro stěžovatele mohla rezultovat

v existenční problémy, a to i s ohledem na skutečnost, že manželka je starobní důchodkyní, přičemž jej zároveň stále tíží vyživovací povinnost k dceři studující na vysoké škole. Stěžovatel se nepovažuje za „piráta silnic“ a jednání, z něhož byl uznán vinným, neznačí jeho nebezpečnost pro ostatní řidiče na pozemních komunikacích. Stěžovatel má tedy za to, že újma jemu hrozící nepřiznáním odkladného účinku by byla neúměrná, respektive by byla mnohonásobně vyšší, oproti újmě hrozící ostatním účastníkům silničního provozu v případě jeho přiznání.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil tak, že tuto otázku ponechal zcela na úvaze soudu.

[5] Podle ustanovení § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[6] V nyní posuzované věci se Nejvyšší správní soud existencí stěžovatelem tvrzených skutečností (z pohledu existence podmínek uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s.) věcně nezabýval, neboť ani jejich případné splnění nemá pro rozhodnutí o předmětném procesním návrhu žádný význam. Ze spisu krajského soudu totiž zdejší soud zjistil, že stěžovatel v řízení před krajským soudem nepožádal o přiznání odkladného účinku žalobě; logicky tedy v řízení o jeho žalobě nebyly účinky správních rozhodnutí sistovány. V dané věci rovněž zákon s podáním žaloby sistací účinků napadeného správního rozhodnutí nespojuje. Případně přiznaný odkladný účinek kasační stížnosti, vztahující se pouze na napadený rozsudek krajského soudu, by tak neměl pro stěžovatele žádný význam, neboť by nemohl nic změnit na již existující vykonatelnosti pravomocného správního rozhodnutí.

[7] Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto ve věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu